

Anhang

A. Die politische Vertretung der Ausländer in der Bundesrepublik Deutschland

Kommunales Wahlrecht και Συμβούλιο Αλλοδαπών (Αποσπάσματα)

Με περιεχόμενο το πάντα επίκαιρο θέμα της παροχής εκλογικών δικαιωμάτων στους αλλοδαπούς και την ίδρυση και λειτουργία των συμβουλίων αλλοδαπών στην Έσση ο συνεργάτης μας Γιώργος Κωνσταντινίδης είχε την παρακάτω συνομιλία με τον Τσαμπίκο Κολιό, πρόεδρο της ένωσης συμβουλίων αλλοδαπών στην Έσση.

Ερώτηση:

Τσαμπίκο, το Δεκέμβριο του 1986 εκλέχτηκες πρόεδρος της ένωσης συμβουλίων αλλοδαπών στο κρατίδιο της Έσσης. Τι είναι αυτή η ένωση και ποιοι είναι οι σκοποί της;

Τσαμπίκος:

Όσο για τους στόχους της θα ήθελα να πω ότι απώτερος στόχος της ΑΓΑΗ είναι η πλήρης ισότητα του αλλοδαπού με το Γερμανό πολίτη. Για να φθάσουμε μέχρι εκεί χρειάζεται πολλή δουλειά αλλά ομολογουμένως και πολύς χρόνος. Πιστεύω ότι έχουμε τις δυνατότητες το χρόνο αυτό να τον εκμεταλλευτούμε κατάλληλα και να δημιουργήσουμε τις απαραίτητες προϋποθέσεις, τη σωστή υποδομή, που θα μας επέτρεπαν σταδιακά να φθάσουμε σ' αυτό το στόχο.

Η ίδρυση συμβουλίων αλλοδαπών και ενώσεων συμβουλίων αλλοδαπών σαν όργανα αντιπροσώπευσης των συμφερόντων των μεταναστών σε κοινοτικό, κρατιδιακό και παγγερμανικό επίπεδο, μας δίνει τις δυνατότητες, όλες οι μειονότητες ενωμένες να εισέλθουμε στην οργανωτική, πολιτική πολιτιστική και κοινωνική στρουκτούρα της γερμανικής κοινωνίας και να παρεμβαίνουμε στη λύση των προβλημάτων που μας απασχολούν.

Σε καμιά όμως περίπτωση δεν μας δίνουν το δικαίωμα να συναποφασίζουμε. Ο χαρακτήρας των ΣΑ είναι παρεμβατικός, διεκδικητικός και τιποτε άλλο.

Ερώτηση:

Πολλοί υποστηρίζουν ότι τα ΣΑ αποτελούν εμπόδιο στην παραχώρηση των δημοτικών εκλογικών δικαιωμάτων. Ποια είναι η γνώμη σου για την άποψη αυτή;

Τσαμπίκος:

Η άποψη αυτή είναι λάθος και αρχίζω να πιστεύω ότι μερικοί εσκεμμένα υποστηρίζουν ή καλλιεργούν αυτή την άποψη.

Επανελημμένα η ΑΓΑΗ έχει δηλώσει ότι τα ΣΑ είναι καθαρά και μόνο αντιπροσωπεύει συμφερόντων των μειονοτήτων και ότι τα ΣΑ δεν εξασφαλίζουν στους αλλοδαπούς τη δυνατότητα συμμετοχής τους στις πολιτικές αποφάσεις.

Γι' αυτό και το αίτημα "Δικαίωμα ψήφου στους αλλοδαπούς στις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές", το λεγόμενο KOMMUNALES WAHLRECHT, είναι και αίτημα των ΣΑ και μάλιστα το βασικότερο...

Η ίδρυση ΣΑ σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να θεωρείται από κανένα σαν αλτερνατίβα στη χορήγηση πολιτικών δικαιωμάτων στους αλλοδαπούς.

Όποιος παρ' όλα αυτά εξακολουθεί να υποστηρίζει ότι τα ΣΑ μπαίνουν εμπόδιο στη χορήγηση πολιτικών δικαιωμάτων στους αλλοδαπούς ή δεν μπορεί να καταλάβει ή εσκεμμένα καλλιεργεί αυτή την άποψη.

Στις διαπραγματεύσεις που γίνονται αυτό τον καιρό μεταξύ της ΑΓΑΗ, των κοινοβουλευτικών ομάδων της SPD και των Πρασίνων και του Υπουργείου Εσωτερικών στο κρατίδιο της Έσσης, σχετικά με την αλλαγή του νόμου περί κοινοτήτων και την υποχρεωτική πια ίδρυση δημοκρατικά πια εκλεγμένων ΣΑ σε κάθε δήμο και κοινότητα στο κρατίδιο της Έσσης, έχουν ξεπεραστεί όλα αυτά που είπαμε παραπάνω και έχει γίνει παραδεκτό ότι και μετά, όταν δοθεί το KOMMUNALES WAHLRECHT στους αλλοδαπούς, τα ΣΑ σαν αντιπροσωπεύει συμφερόντων θα συνεχίσουν τη δουλειά τους, θα εξακολουθούν να υπάρχουν.

Με βάση όλα αυτά τα ΣΑ δε γίνονται εμπόδιο στη χορήγηση πολιτικών δικαιωμάτων στους αλλοδαπούς αλλά δίνουν στους αλλοδαπούς τη δυνατότητα να ασχοληθούν σοβαρά και υπεύθυνα, ενωμένοι πια όλοι, με τα προβλήματα της κοινωνίας του χώρου που ζουν, δουλεύουν, πάνε σχολείο, πληρώνουν ασφάλειες κ.τ.λ., συμβάλλουν στην πληροφόρηση της κοινής γνώμης, στην κινητοποίηση των αλλοδαπών και κατά συνέπεια στην κατάκτηση πολιτικών δικαιωμάτων.

Ερώτηση:

Η συγκρότηση δημοκρατικά εκλεγμένων συμβουλίων αλλοδαπών ενισχύει κατά τη γνώμη σου τη θέση των μεταναστευτικών οργανώσεων;

Τσαμπίκος:

Ναι. Μεταξύ των ΣΑ και των μεταναστευτικών οργανώσεων υπάρχει μια σχέση, μια εξάρτηση θα έλεγα, η οποία κατά τη γνώμη μου είναι σοβαρή.

Σχεδόν όλα τα εκλεγμένα μέλη των ΣΑ προέρχονται από τις οργανώσεις των μεταναστών, π.χ. κοινότητες, συλλόγους γονέων και κηδεμόνων, εθνικοτοπικούς συλλόγους κ.λ.π.. Βάση, στήριγμα λοιπόν των ΣΑ είναι οι μεταναστευτικές οργανώσεις και κατά συνέπεια τα ΣΑ ελέγχονται από τις οργανώσεις των μεταναστών...

... Η γνώμη, η άποψη των μεταναστευτικών οργανώσεων είναι λοιπόν για τα ΣΑ δεσμευτική. Η διαφορά είναι ότι δεν προβάλλεται μεμονωμένα από μια

μειονότητα αλλά συλλογικά σα γνώμη, άποψη του ΣΑ. Και αυτό είναι μου φαίνεται το θετικό.

Ερώτηση:

Πολλοί υποστηρίζουν ότι τα δημοκρατικά εκλεγμένα συμβούλια αλλοδαπών δεν έχουν καμιά χρησιμότητα, διότι δεν έχουν αρμοδιότητες. Βρίσκεις την άποψη αυτή σωστή;

Τσαμπίκος:

Θα συμφωνούσα στο ότι δεν έχουν αρμοδιότητες, δικαιοδοσίες. Στο ότι για το λόγο αυτό δεν είναι και χρήσιμα θα διαφωνήσω.

Είπα προηγουμένως ότι ο χαρακτήρας των ΣΑ είναι παρεμβατικός, διεκδικητικός. Δεν παίρνουν τα ΣΑ αποφάσεις που αφορούν τους αλλοδαπούς ή το χώρο που λειτουργούν και που οι αποφάσεις αυτές θα μπορούσαν να μπουν στην πράξη. Οι αποφάσεις αυτές παίρνονται αλλού, στα δημοτικά συμβούλια, στις βουλές των κρατιδίων και στη Βόννη. Και ως γνωστό στα επίπεδα αυτά οι αλλοδαποί απουσιάζουν, δεν αντιπροσωπεύονται.

Και για να πολιτικοποιήσουμε και λίγο, θα ήθελα να πω να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι, σε μια κοινωνία είναι δυνατό να ασκηθούν κυρίως τρεις δυνάμεις εξουσίας: Η συνταγματική αυτή της πληροφορικής και αυτή της κοινής γνώμης.

Τα ΣΑ δε μπορούν να ασκήσουν καμιά άλλη εκτός αυτής της κοινής γνώμης μέσω της πληροφόρησης, του τύπου κ.τ.λ. και των πληροφοριακών φύλλων που εκδίδουν.

Μπορούν δηλαδή μέσα από μια σωστή και αιτιολογημένη πληροφόρηση, πρόταση να ασκήσουν μέσω της κοινής γνώμης πίεση προς τις γερμανικές αρχές σε τοπικά πλαίσια. Και πολλές φορές και έξω απ' αυτά, όπως η προσβολή του νόμου "περί μείωσης της φορολογίας" στο συνταγματικό δικαστήριο της Καρλσρούης από το ΣΑ της πόλης του Ρύσσελσχάιμ και άλλα.

Η ίδρυση λοιπόν δημοκρατικά εκλεγμένων ΣΑ δεν είναι μόνο αναγκαία αλλά και χρήσιμη, διότι απ' αυτή απορρέουν πολιτικές συνέπειες όχι μόνο σε τοπικά, κρατιδιακά αλλά και παγγερμανικά επίπεδα, λαμβάνονται πρωτοβουλίες με ευρύτερο πολιτικό χαρακτήρα, που υποστηρίζονται από όλες τις μειονότητες...

Ερώτηση:

Ποιες είναι οι διαφορές ανάμεσα στα διορισμένα και στα εκλεγμένα ΣΑ;

Τσαμπίκος:

Η σύγκριση μεταξύ δύο ή περισσότερων πραγμάτων και κατά συνέπεια ο προσδιορισμός των διαφορών μεταξύ τους προϋποθέτει την ύπαρξη κάποιας υπάρχουσας βασικής ομοιότητας μεταξύ τους.

Η ΑΓΑΗ δεν παραδέχεται ότι τα διορισμένα ΣΑ ή οι AUSLÄNDERKOMMISSIONEN ή τα AUSLÄNDERPARLAMENTE κ.τ.λ. είναι κάτι το ίδιο με τα δημοκρατικά εκλεγμένα ΣΑ. Γι' αυτό σε γενικές γραμμές δεν ψάχνουμε για διαφορές,

απλούστατα δεν τα αναγνωρίζουμε, τα απορρίπτουμε, δε συζητάμε γύρω απ' αυτά.

Επειδή όμως τα διορισμένα αυτά όργανα υπάρχουν και εσύ έβαλες το ερώτημα θα σου απαντήσω.

Υπάρχουν οι εξής βασικές διαφορές, που αναφέρονται τόσο στην οργανωτική τους δομή όσο και στη λειτουργία τους, όπως επίσης και στους σκοπούς, στόχους που έχουν. Αναφέρω μερικά παραδείγματα. Τα διορισμένα αυτά όργανα είναι μικτά, δηλαδή αποτελούνται από Γερμανούς και αλλοδαπούς και σε σημείο μάλιστα που ο αριθμός των Γερμανών να υπερτερεί. Καταλαβαίνει λοιπόν κανένας τι γίνεται εκεί, όταν παίρνονται αποφάσεις και ποιων τα συμφέροντα αντιπροσωπεύονται. Σ' αυτά προεδρεύει Γερμανός, συνήθως ο δήμαρχος, που σε περιπτώσεις ισοψηφίας η ψήφος του μετράει διπλά.

Στα εκλεγμένα ΣΑ δικαίωμα ψήφου έχουν μόνο οι αλλοδαποί. Πρόεδρος είναι πάντα αλλοδαπός και η ψήφος του σε καμιά περίπτωση δεν μετράει διπλά.

Τα μέλη των διορισμένων αυτών οργάνων είναι δυνατό ν' αντικατασταθούν κάθε στιγμή, των δημοκρατικά εκλεγμένων όμως σε καμιά περίπτωση.

Τα διορισμένα αυτά όργανα δεν έχουν καμιά επαφή με τους αλλοδαπούς και είναι αστείο να νομίζουν τους εαυτούς τους σαν αντιπροσώπους των αλλοδαπών. Ιδρύονται εσκεμμένα για να εμποδίσουν, καθυστερήσουν την εκλογή δημοκρατικών ΣΑ. Γι' αυτό χρειάζεται αγώνας για ν' αντικατασταθούν...

Ερώτηση:

Οι μετανάστες στη Δυτική Γερμανία περιορίζονται μέχρι στιγμής στη διεκδίκηση των εκλογικών δικαιωμάτων.

Δε νομίζεις ότι παράλληλα οι μετανάστες, σαν σύνολο πλέον, πέρα από τις διάφορες εθνικότητες, θα έπρεπε να οργανωθούν και να δημιουργήσουν όργανα εκπροσώπησης και πολιτικής συμμετοχής;

Τσαμπίκος:

Για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Πολιτική συμμετοχή αποκτάται τότε και μόνο όταν μας δοθεί το δικαίωμα να ψηφίζουμε (εκλέγειν και εκλέγεσθαι), ανεξάρτητα σε ποια επίπεδα (κοινοτικά, κρατιδιακά κ.τ.λ.).

Η ίδρυση ΣΑ δε μας εξασφαλίζει αυτή τη δυνατότητα, δηλαδή της πολιτικής συμμετοχής, ενισχύει οπωσδήποτε όμως τη θέση μας, μας φέρνει στο προσκήνιο ....

Μεταναστευτικά νέα. Απρίλης 1987, φυλ. 17, σ. 314.

**"Ο ΝΕΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ,
ΙΣΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ
ΣΤΗ ΖΩΗ
ΣΤΗ ΜΟΡΦΟΣΗ"**

Σ
Ε
Μ
Ι
Ν
Α
Ρ
Ι
Ο
Ν
Ε
Θ
Ν
Ι
Α
Ι
Α
Σ

Ο
Φ
Ε
Ν
Μ
Λ
Α
Χ

30
κ
31

ΟΕΚ

ΕΘΝΟΤΙΚΑ ΜΕΣΩΝ ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΑΡΤΗ
1985

Το δικαίωμα ψήφου των μεταναστών

Μια συνέντευξη

Στη σύντομη συνέντευξη που έδωσε ο κ. Παπαδημητρίου στο συντάκτη των ΜΝ Χαρ. Κεφαλίδη είπε τα εξής:

Ερώτηση:

Κύριε Καθηγητά, τι προτείνετε ως συνταγματολόγος στο οργανωμένο μεταναστευτικό κίνημα, για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις που θα καταστήσουν δυνατό να ψηφίζει και το πολύτιμο αυτό κομμάτι του Ελληνικού λαού;

Απάντηση:

Πρώτα απ' όλα πρέπει να συνειδητοποιηθεί ότι η καθιέρωση των μηχανισμών που θα επιτρέψουν στους μετανάστες να ψηφίζουν στον τόπο της παραμονής τους αποτελεί υποχρέωση της πολιτείας. Οι δυσκολίες, συνταγματικές, διοικητικές και οργανωτικές που κατά καιρούς έχουν προβληθεί, είτε δεν είναι σοβαρές είτε μπορούν ν' αντιμετωπισθούν από μια ευνομούμενη δημοκρατική πολιτεία.

Λύσεις για το πρόβλημα υπάρχουν και μάλιστα περισσότερες. Αρκεί επομένως να επιλέξουμε την πιο πρόσφορη και την εφικτή.

Ερώτηση:

Ποιες είναι οι προσφερόμενες λύσεις;

Απάντηση:

Κατά βάση δύο:

- α) Η διεξαγωγή της ψηφοφορίας με την ίδρυση εκλογικών τμημάτων στον τόπο παραμονής των μεταναστών, όπως τη γνωρίσαμε στις Ευρωεκλογές και
- β) η επιστολική ψήφος.

Η πρώτη λύση πλεονεκτεί σαφώς. Η υιοθέτηση της προσκρούει όμως σ' ένα αξεπέραστο προς το παρόν εμπόδιο, τη συναίνεση της φιλοξενούσας πολιτείας. Εφόσον λοιπόν και όσο δεν γίνεται για τον παραπάνω λόγο αποδεκτή, απομένει, ως μόνη λύση, η επιστολική ψήφος. Την πραγματικότητα αυτή πρέπει να συνειδητοποιήσουμε χωρίς καθυστέρηση, έτσι ώστε να δοθεί επιτέλους λύση στο χρονίζον πρόβλημα που συζητάμε.

Ερώτηση:

Με ποια μέσα μπορεί να επιδιωχθεί αποτελεσματικά η επίλυση του προβλήματος;

Απάντηση:

Με την τεκμηριωμένη και επίμονη προβολή του σε όλα ανεξαιρέτως τα επίπεδα. Με την άσκηση πολύπλευρης πειθούς και πίεσης: Πρώτα απ' όλα προς την κυβέρνηση, έπειτα προς τη Βουλή, προς τα πολιτικά κόμματα, προς τον

τύπο, προς πολιτικούς και κοινωνικούς φορείς στη χώρα. Κι ακόμη προς διεθνείς Οργανισμούς, ιδίως δε προς τα όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η καθυστέρηση που παρατηρείται για την επίλυση του προβλήματος είναι απαράδεκτη και επιζήμια για τους μετανάστες αλλά και τη χώρα από κοινωνική, πολιτική και οικονομική άποψη. Πρέπει τέλος να υπογραμμίσουμε ότι συντονισμένη πίεση πρέπει ν' ασκηθεί και προς τη Δυτικογερμανική κυβέρνηση, που φαίνεται να μη βλέπει με συμπάθεια την ικανοποίηση του αιτήματος. Είναι καιρός πια να ασχοληθούμε με προβλήματα του μέλλοντος κι όχι του παρελθόντος. Με προβλήματα που απασχολούν καθημερινά τους μετανάστες μας στη Δυτ. Γερμανία και των οποίων η επίλυση θα διευκολυνθεί αποτελεσματικά όταν οι μετανάστες αποκτήσουν τη δική τους φωνή, το δικό τους πολιτικό όπλο, με την ψήφο τους.

Γιώργος Παπαδημητρίου

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1944. Το 1968 πήρε το πτυχίο του από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και συνέχισε τις μεταπτυχιακές σπουδές του στη Χαϊδελβέργη της Δυτ. Γερμανίας. Από το 1975 ως το 1979 δίδαξε ως επιμελητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και από το 1979 ως το 1983 ως καθηγητής στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Θράκης. Ήδη είναι καθηγητής των Συνταγματικών Θεσμών στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Μεταναστευτικά νέα. Απρίλης 1987, φυλ. 17, σ. 3.

Εκλογικά δικαιώματα

Απόσπασμα από το υπόμνημα της ΟΕΚ

- Η συμμετοχή στις ελληνικές ευρωεκλογές έχει βρει λύση.
  - Ελληνικές βουλευτικές εκλογές: Να ψηφίζουμε από τη χώρα που ζούμε στα Προξενεία και/ή με επιστολή. Να άρει η γερμανική πλευρά τις αντιρρήσεις της για ψήφο στα Προξενεία (στήσιμο κάλπης στα Προξενεία και στους χώρους των ελληνικών κοινοτήτων).
  - Απόδοση εκλογικών δικαιωμάτων στις δημοτικές και τοπικές (κρατιδιακές) εκλογές στη Δυτ. Γερμανία.
  - Τα συμβούλια αλλοδαπών είναι ψευδοδημοκρατικά όργανα, που δεν λύνουν το πρόβλημα της εκπροσώπησης των μεταναστών, έχουν καθαρά συμβουλευτικό χαρακτήρα και ελάχιστες δυνατότητες.
- Αναγνώριση ελληνικών κοινοτήτων / ΟΕΚ
- Η ΟΕΚ/ΕΚ μέλη της είναι τα ενιαία, εθνικά, δημοκρατικά όργανα συσπείρωσης, έκφρασης και εκπροσώπησης, των ελλήνων μεταναστών και σαν τέτοια πρέπει να αναγνωρίζονται και από την επίσημη γερμανική πλευρά.
- Η επίσημη γερμανική πλευρά σε ομοσπονδιακό, κρατιδιακό και τοπικό επίπεδο πρέπει να αποδεχθεί την ΟΕΚ/ΕΚ σαν τα δημοκρατικά όργανα έκφρασης

και εκπροσώπησης του εδώ Ελληνισμού και σαν τους βασικούς συνομιλητές για την διερεύνηση και επίλυση των μεταναστευτικών προβλημάτων.

- Πρέπει να υπάρξει οριστικός αποχαρακτηρισμός της ΟΕΚ/ΕΚ ως εξτρεμιστικών οργανώσεων.

- Πρέπει να υπάρξει ουσιαστική, μόνιμη και σταθερή υποστήριξη/χρηματοδότηση κύρια από γερμανική πλευρά των δραστηριοτήτων της ΟΕΚ/ΕΚ που έχουν κοινωφελή χαρακτήρα.

- Πρέπει να υπάρξει νομική κατοχύρωση του θεσμού της ελληνικής κοινότητας εξωτερικού και των ομοσπονδιών τους από ελληνικής πλευράς. Σ' αυτά τα πλαίσια αναγνώριση της ΟΕΚ/ΕΚ στη Δυτ. Γερμανία και υποστήριξη του έργου τους.

Μεταναστευτικά νέα. Απρίλης 1987, φυλ. 17, σ. 6.

Εργαστήριο των Μισσισ Καλιφόρνια

Ανακάλυψη Εργαστηρίου του Βλάντιμ Κετσοφ

Δύο κατσίκες σ' ένα γεφύρι

Δύο κατσίκες ήθελαν να πάνε μία φορά σ' ένα στενό γεφύρι.

Η μία είπε:

- Κάνε τόπο να πάω εγώ!

- Εσύ να πας πίσω και ν' αφήσεις να πάω εγώ πρώτα! είπε η άλλη θυμωμένη.

- Πώς είπες; φώναξε η πρώτη. Εγώ να κάμω τόπο να πας πρώτα εσύ; Είσαι στα σωστά σου;

- Έτσι; φώναξε τότε η άλλη. Δοκίμασε λοιπόν να περάσεις.

Το μάλωμα βάσταξε αρκετή ώρα με πολύ πείσμα. Στο τέλος έτρεξε η μια στην άλλη με μεγάλη ορμή. Χτυπούσαν τα κέρατά τους άγρια και θυμωμένα. Αλλά το γεφύρι ήταν στενό και έτσι κι οι δυο τους έπεσαν μέσα στο ποτάμι.

Για καλή τους όμως τύχη, τις είδε ο βοσκός, έτρεξε, και με πολλά βάσανα κατόρθωσε να τις γλυτώσει.

Ανθολόγιο για τα παιδιά του δημοτικού. Μέρος πρώτο. Αθήνα 1979, σ. 38 (με μεταβολές).

Ο γνωστικός βάτραχος

Πολλοί βάτραχοι μένανε μέσα σε μια λίμνη. Το καλοκαίρι όμως, από την πολλή τη ζέστη, η λίμνη δεν είχε πια νερό.

Οι βάτραχοι ήθελαν να φύγουν από εκεί και να ζητήσουν αλλού κατοικία. Είπαν αντίο λοιπόν, συγγενείς, φίλοι και γείτονες, και πήγαν σε διάφορα μέρη.

Δυο αχώριστοι φίλοι τράβηξαν σ' ένα μεγάλο λιβάδι. Εκεί ελπίζανε να βρουν μέρος καλό για να ζήσουν.

Στο δρόμο που πήγαιναν, βρήκαν ένα βαθύ πηγάδι.

- Να ωραίο μέρος να μείνουμε, είπε ο ένας. Είναι όπως το θέλουμε. Νερό ήσυχο και πολύ, που δεν θα στερέψει ποτέ. Κανείς δε θα 'ρθει να μας πειράξει· εδώ θα ζήσουμε ευτυχισμένοι. Έλα να κατέβουμε, μη χάνουμε καιρό.

Και ήταν έτοιμος να πηδήσει στο πηγάδι. Ο άλλος τον κράτησε βιαστικά από το πόδι και του λέει:

- Περίμενε αδερφέ, τι κάνεις; Μ' ένα πήδημα αλήθεια, μπορούμε να κατέβουμε κάτω· πριν όμως το κάνουμε αυτό το πήδημα πώς θ' ανεβούμε, αν τύχει, και αυτό το πηγάδι να γίνει στεγνό;

Ο πρώτος βάτραχος περίμενε, συλλογίστηκε λίγο και είπε:

- Σωστά μιλάς αδερφέ. Εγώ μίλησα σαν ασυλλόγιστος κι εσύ σαν γνωστικός.

Και τράβηξαν το δρόμο τους.

Ό,τι κάνεις κι ό,τι πεις τα στερνά να στοχαστείς.

Ανθολόγιο για τα παιδιά του δημοτικού. Μέρος πρώτο. Αθήνα 1979, σ. 42 (με μεταβολές).

Η ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

Nacherzählung eines deutschen Märchens durch ein griechisches Kind der dritten Klasse.

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι που το έλεγαν Κοκκινοσκουφίτσα, απ' το σκουφάκι που της είχε δώσει η γιαγιά της.

Η μαμά της, της είπε μια μέρα να πάει στη γιαγιά της λίγο τυρί, λίγο ψωμί και λίγο κρασί.

Η Κοκκινοσκουφίτσα, όπως πήγαινε στο δάσος βρήκε το λύκο και ο λύκος είπε:

- Πού πας Κοκκινοσκουφίτσα;
- Στη γιαγιά μου.
- Πού μένει η γιαγιά σου;
- Νά εκεί πάνω, γιατί;
- Εσύ πού πας τώρα;
- Στο σπίτι μου, γεια σου.

Μετά ο λύκος πήγε στη γιαγιά της Κοκκινοσκουφίτσας.

- Τακ, τακ.
- Ποιος είναι;
- Εγώ είμαι η Κοκκινοσκουφίτσα.
- Το κλειδί είναι εκεί πάνω.

Ο λύκος άνοιξε με ορμή την πόρτα την έφαγε την γιαγιά και φόρεσε τα ρούχα της.

Πήγε και η Κοκκινοσκουφίτσα και του είπε;

- Γιαγιά γιατί έχεις μεγάλα χέρια;
- Για να σε πιάνω.
- Γιαγιά γιατί έχεις μεγάλα μάτια;
- Για να σε βλέπω.
- Γιαγιά γιατί έχεις μεγάλα δόντια;
- Για να σε φάω.

Και την έφαγε.

Μετά τον βρήκε ο κυνηγός και τον σκότωσε. Έσκισε την κοιλιά του και έβγαλε την Κοκκινοσκουφίτσα και τη γιαγιά της.

Τρελλοβάπορο (Μαθητική εφημερίδα). Έσσειν 1981, σ. 14-15.

Vorlagen zur Nacherzählung von griechischen Märchen

Eule und Rebhuhn

Eines Tages hatten sich alle Vögel versammelt und kamen überein, ihre Kinder in die Schule zu schicken, damit sie lesen und schreiben lernten. Sie fanden auch einen Lehrer und stellten ihn an. Er eröffnete die Schule, und sie kamen mit ihren Kindern und ließen sie einschreiben.

Nach einigen Tagen kamen etliche Kinder in die Schule und konnten ihre Aufgaben nicht. Der Lehrer behielt sie über Mittag da, ohne daß sie etwas zu essen hatten. Unter den Kindern, die zur Strafe nachsitzen mußten, war auch das Kind der Eule. Sobald die Eule sah, daß am Mittag die Kinder aus der Schule kamen und ihr Kind nicht dabei war, nahm sie ein wenig Brot und ging zur Schule, um es ihm zu bringen.

Als sie so ging, traf sie das Rebhuhn, dessen Kind auch nachsitzen mußte, ohne zu essen, und sie wollte ihm auch etwas Brot bringen. Da sagte das Rebhuhn zur Eule: "Dir alles Gute, Nachbarin, ich habe viel zu tun und bitte dich, nimm auch für mein Kind das Essen mit." - "Das tue ich gern, Nachbarin", sagte die Eule, "aber ich kenne dein Kind nicht." - "Oh," erwiderte das Rebhuhn "was das anbetrifft, so kannst du es leicht finden. Mein Kind ist das schönste Kind der ganzen Schule".

Die Eule ging zur Schule. Sie bat den Lehrer um Erlaubnis, und er willigte ein, daß sie ihrem Kinde das Brot gab. Dann ersuchte sie den Lehrer darum, alle Kinder sehen zu dürfen. Sie besah sich alle gründlich, aber sie fand das Kind des Rebhuhns nicht. Sie kehrte um, traf das Rebhuhn und gab ihm das Brot zurück und sagte: "Was sollte ich tun! Ich habe eine Stunde lang nachgeschaut und habe dein Kind nicht gefunden, denn in der Schule war kein Kind schöner als meines".

A. Megas (Hrsg.): Griechische Volksmärchen. Köln 1965, σ. 280.

Feucht oder trocken

Es war einmal ein Faulpelz, einer von den größten Faulpelzen der Welt. Der Unverschämte fürchtete die Arbeit, wie er selbst den Teufel nicht fürchtete. Wenn man ihm Brot gab, aß er, wenn man ihm nichts gab, konnte er vor Hunger sterben.

Eines Tages war die Sonne schon untergegangen, und er hatte noch nichts in den Mund bekommen. Damit ihn am nächsten Tag nicht der Hunger zur Arbeit nötige, hatte er beschlossen, sich totzustellen. "Besser sie beerdigen mich", dachte er, "als daß sie mir Arbeit geben". Die Nachbarn sahen ihn steif und starr auf seinem Lager hingestreckt, hielten ihn für tot und riefen die Priester, daß sie ihn abholen sollten.

Auf dem Wege, den der Leichnam des Faulen entlanggetragen wurde, sah eine Frau den Toten, hatte Mitleid mit ihm und rief aus ihrem Fenster: "O der Arme! Sicher ist er vor Hunger gestorben. Wenn ich das gestern gewußt hätte, hätte ich ihm ein paar von meinen Zwiebäcken geschickt."

Als der Faule drin im Sarg die Worte der mitleidigen Frau hörte, öffnete er die Augen und fragte: "Sind sie eingeweicht oder trocken?" - "Trocken", sagte die Frau. "Eh! Dann singt weiter", sagte der Faule und schloß die Augen.

Der Unglückliche wollte lieber lebendig begraben werden, als sich die Mühe machen, den Zwieback einzutauchen.

A. Megas (Hrsg.): Griechische Volksmärchen
Köln 1965, S. 292.

Die Mühle

Es waren einmal zwei Brüder, der eine reich, der andere arm. Der Reiche beschäftigte den Armen als Hirten.

Als Karsamstag herangekommen war, ging der Reiche daran und sonderte die Lämmer aus, die zu Ostern geschlachtet werden sollten. Kurz vor dem Verkauf bat sein Bruder ihn auch um ein Lamm, das er schlachten und mit seinen Kindern und seiner Frau zu Ostern essen wollte, wie es Sitte ist.

Der Bruder, der ein Geizhals war, wie du siehst, fing einen Streit mit ihm an: "Du Undankbarer, bist du nicht zufrieden, daß ich dich beschäftige und dir dein Brot gebe, und nun willst du auch noch ein Lamm?"

Der Arme sagte nichts weiter, nur als sie die Lämmer schon verkauft hatten und bloß ein einziges übrigblieb und nicht verkauft war, sagte er zu seinem Bruder: "Kann ich dies Lämmlein hier nehmen?" - "Nimm es", sagte der andere, "und geh zu des Teufels Mutter!"

Diese Rede nahm der Arme sich so zu Herzen, daß er beschloß, weder nach Hause noch sonstwo hinzugehen, sondern über alle Berge und in Wälder zu ziehen, um "des Teufels Mutter" zu finden. Er lief wie ein Verrückter, er ging und ging, es wurde Nacht. Da setzte sich der Mann nieder, um auszuruhen.

Als er so überlegte, sah er ein Feuer. Er stand wieder auf, ging auf das Feuer zu, wollen einmal sehen, was das ist. Er kam nun nahe ans Feuer, was sah er? Einen großen Tisch, und nebeneinander saßen Teufel und Dämonen, alle beisammen und aßen und tranken.

Sobald sie ihn sahen, sagte einer: "Willkommen, Oheim!..."

Ein anderer: "Willkommen, Oheim! Wie bist du zu uns gelangt? Wir sitzen hier schon so viele Jahre, und kein Mensch hat uns aufgesucht. Wie hast du es gemacht, daß du hergekommen bist?"

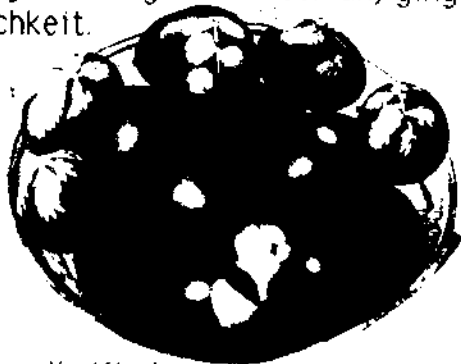
So fragten ihn alle Teufel. Der Mensch sagte: "Ich will gar nichts; aber mein Bruder hat mir dieses Lamm gegeben und mir gesagt, daß ich zu des Teufels Mutter gehen soll. Und ich nahm das Lamm und kam hierher und fand euch."

Sie forderten ihn auf zu essen. Er wollte nicht. Sie fragten ihn: "Was sollen wir dir schenken für die Gabe, die du uns gebracht hast?" - "Gebt mir, was euer Herz will", sagte er.

Sie gaben ihm eine Mühle, wie man sie zum Kaffeemahlen braucht, und erklärten ihm, daß die Mühle, sobald man dreht, hervorbringe, was man will: Groschen, Dukaten, Essen, jede Art Gegenstände und wiesen ihn an, daß er sie niemandem geben sollte, was man ihm auch dafür bieten würde. Der Mann nahm sie und ging nach Hause in der Nacht nach Karsamstag.

Der Ostertag brach an. Seine Kinder weinten, sie hatten kein Brot zu essen, keine Kleider anzuziehen, sie beweinten ihr Schicksal.

Sobald ihr Vater kam, packte er die Mühle aus, drehte ein wenig, da kamen Brot, Speisen, Dukaten, Kleider heraus, Herz, was willst du noch mehr! Sie standen morgens auf, zogen sich gute Kleider an, gingen zur Kirche und waren voll Freude und Osterfröhlichkeit.

Da sah der Bruder die Kinder und die Frau seines Bruders in guten Kleidern, wie es sich gehört. "Da", sagte er, "muß etwas geschehen sein".

Er packt sie hier, er packt sie da, er fragt die Kinder und fragt sie wieder und erfährt, daß sein Bruder eine Mühle hat, und die bringt alles hervor. Er geht zu dem Bruder hin und fragt ihn, der aber verlegt sich aufs Leugnen.

"Komm, rede", sagt er, "deine Kinder haben es mir schon gesagt." Ob er wollte oder nicht, der Mann gestand es nicht ein. Da versuchte es der Bruder mit Bitten. Er wollte durchaus, daß der andere ihm die Mühle schenkte, dafür wollte er ihm viele Groschen geben und ihm sein ganzes Vermögen verschreiben. Der Mann hat schließlich nachgegeben. Aber zuerst ging er nach Hause, drehte die Mühle und füllte einen Kasten mit Dukaten, danach ging er hin und gab sie seinem Bruder.

Sein Bruder begnügte sich nun wieder nicht damit, die Mühle zu besitzen und mit ihr im Dorf zu bleiben, sondern er zog mit ihr nach Konstantinopel, um sie aller Welt zu zeigen.

Als er nun mit dem Schiff reiste, brauchten sie Salz. Er fing an, die Mühle zu drehen, damit sie Salz hervorbrachte. Die Mühle ließ ihn nicht im Stich: er drehte nur, und sie spendete und spendete Salz, das Schiff wurde voll, ging unter, alle ertranken!

Die Mühle bekamen nun wieder die Teufel, aber der arme Mann hatte viele Dukaten und lebte in Hülle und Fülle.

A. Megas (Hrsg.): Griechische Volksmärchen. Köln 1965, S. 52.

Die Frau des Pappas und das Holz

Solange der Pappas das Holz schlug, kamen die Nachbarn: "Ein wenig Holz, Frau Pappadia", und die Frau gab ihnen geschwind.

Der Pappas sagte zu ihr: "Frau, gib das Holz nicht weg; denn das Schlagen und Heranschleppen ist eine mühselige Arbeit..."

- "Eh, was!" sagte die Frau. "Das bißchen Holz!" Und sie gab weiter jedem, der sie darum bat.

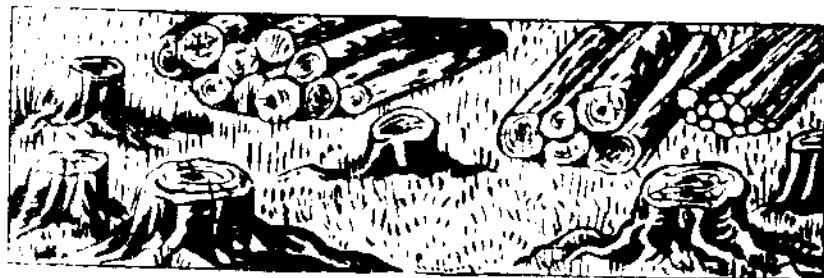
Als der Vorrat zu Ende war, sagte der Pappas: "Heute gehst du und holst Holz, Frau." - "Nun gut, warum nicht?"

Die ging und war halbtot, als sie es geschlagen und heimgeschafft hatte.

Die Nachbarn kamen: "Ein wenig Holz, Frau Pappadia..."

- "O nein", sagte sie. "Jetzt ist es das Holz der Frau. Solange der Pappas es schlug, war es gar nichts."

A. Megas (Hrsg.): Griechische Volksmärchen. Köln 1965, S. 293.

C. Situation griechischer Arbeitnehmer in der Bundesrepublik Deutschland und in Griechenland

Τι δουλειές έχουν ζήτηση στην Ελλάδα
Μία εργασία του ΟΑΕΔ

(Fortsetzung der Tabelle aus Kapitel 3)

Επιστήμονες, ελεύθεροι επαγγελματίες
Wissenschaftler, selbständige Berufe

	ΝΗΣΙΑ ΑΝΑΤΟΛ. ΑΙΓΑΙΟΥ	ΘΡΑΚΗ	ΗΠΕΙΡΟΣ	ΚΡΗΤΗ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	ΘΕΣΣΑΛΙΑ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ ΚΑΙ ΔΥΤ. ΣΤΕΡΕΑ	ΚΕΝΤΡ. ΚΑΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	ΑΝΑΤ. ΣΤΕΡΕΑ ΚΑΙ ΝΗΣΙΑ
Κτηνίατροι, Γεωπόνοι, Οδοντίατροι Tierärzte, Agraringenieure, Zahnärzte			+	+	+	+	+	+	
Στελέχη Marketing, Management, höhere Angestellte	+	+		+					+
Στελέχη Δημοσίων σχέσεων ξενοδοχ. επιχειρήσεων Management in Hotelbetrieben, Öffentlichkeitsarbeit	+	+	+						+
Σχεδιαστές μόδας Modezeichner / Designer	+	+	+	+					+
Ψυχαγωγοί Entertainer / Animateure	+	+	+	+					+
Εργοδηγοί ηλεκτρ. βιομηχανικών συστημάτων (selbst.) Meister für Elektroanlagen			+	+	+				+
Εφαρμοστές ηλεκτρ. βιομηχανιών Monteure für Elektroanlagen			+	+	+				
Ηλεκτρολόγοι ηλεκτρ. βιομηχανιών Elektroanlageninstallateure			+	+	+				
Προγραμματιστές - αναλυτές Informatiker, Programmierer, Systemanalytiker	+	+	+	+					+

Τεχνολόγοι συσκευασίας και εμπορίας διανομής γεωργικών προϊόντων Techniker für Verpackung, Handel und Vertrieb von Agrarprodukten	+	+	+	+	+	+	+
--	---	---	---	---	---	---	---

Διευθύνοντες και ανώτερα διοικητικά στελέχη
Leitende und Höhere Verwaltungskräfte

Διευθυντές ξενοδοχείων Hoteldirektoren	+	+			+		
---	---	---	--	--	---	--	--

Κταστημάτων χονδρικού και λιανικού εμπορίου Management für Groß- und Einzelhandel	+	+	+	+		+	+
---	---	---	---	---	--	---	---

Ειδικευμένοι τεχνικοί επί των πωλήσεων και αγορών Kaufleute (versch. Fächer)	+	+	+	+		+	+
--	---	---	---	---	--	---	---

Εμπορικοί Αντιπρόσωποι Handelsvertreter	+	+		+	+	+	
--	---	---	--	---	---	---	--

Στελέχη - Διαχειριστές γεωργικών και κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων Management - Verwalter für Agrar- und Viehzuchtbetriebe		+	+	+	+	+	+	+	+
--	--	---	---	---	---	---	---	---	---

Στελέχη - Διαχειρ. συνεταιριστικών οργανώσεων Management - Verwalter für Genossenschaftsbetriebe		+	+	+	+	+	+	+	+
---	--	---	---	---	---	---	---	---	---

Παροχή υπηρεσιών
Dienstleistungen

Στενογράφοι, λογιστές-βοηθοί λογιστών Stenotypisten, Buchhalter, Hilfsbuchhalter	+	+		+		+	
--	---	---	--	---	--	---	--

Υπάλληλοι γραφείου-χειριστές διατρητικών μηχ. Büroangestellte, EDV-Personal	+	+	+	+			
---	---	---	---	---	--	--	--

Υπάλληλοι υπηρεσιών προστασίας- ασφαλείας Angestellte für Schutz- und Sicherungsdienste	+	+	+	+				
Φυσιοθεραπευτές Masseur (Physiotherapeuten)		+	+	+	+	+		+
Νοσοκόμες - μη διπλωματούχοι Krankenschwestern (nicht examiniert)	+	+	+	+	+	+	+	+
Μάγειροι, θαλαμηπόλοι, σερβιτόροι Köche, Stewards, Kellner				+		+		
Αποθηκάριοι, βιβλιοθηκονόμοι Lagerverwalter, Bibliothekare	+	+		+				
Διακοσμητές Dekorateure	+	+		+		+		
Θυρωροί, επιστάτες κτιρίων και καθαρίστριες Portiers, Hausmeister und Putzfrauen	+	+	+	+	+	+	+	+
Πλύντες, στεγνοκαθαριστές και σιδερωτές στις βιομηχανίες υφαντικών, υπόδησης και υφασμάτων Wäscher, Reiniger, Bügler in Textil- und Schuhindustrie	+	+	+	+	+	+		+
Φαρμακοποιοί και ειδικοί συναφών παραϊατρικών επαγγελμάτων για τη φαρμακοβιομηχανία Apotheker, medizinische Berufe in der Pharmaindustrie	+	+	+	+	+	+		+
Ελαιοχρωματιστές Maler	+	+	+	+		+		

Ευστράτογλου, Κ.: Τι δουλειές έχουν ζήτηση στην Ελλάδα. ΟΑΕΔ, Αθήνα 1984.

Χρήσιμες Πληροφορίες

Η Σχολή Τουριστικών Επαγγελματιών προκηρύσσει διαγωνισμό για την εισαγωγή μαθητών στα διάφορα Τμήματα Βασικής Εκπαίδευσης και συγκεκριμένα:

- * Για το Τμήμα Ξενοδοχειακών και Επισιτιστικών Επιχειρήσεων 310 μαθητές
- * Για το Μαγειρικό Τμήμα 150 μαθητές
- * Για το Τμήμα Τήρησης Λογαριασμών Πελατών (M/C) - Μηχανογράφησης 30 μαθητές
- * Για το Τμήμα Στελεχών Τουριστικών Φείων 20 μαθητές.

Πληροφορίες για περιεχόμενο των εξετάσεων και το πρόγραμμα δίνονται και στα Γραφεία της ΟΕΚ. Αναλυτικές πληροφορίες και Κανονισμοί παρέχονται στα Κεντρικά Γραφεία της Σχολής (Δραγατσάνιου 4 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 105 59). Τηλέφωνα: 32-31-328, 32-44-578, 32-26-926. και σε διάφορα Ξενοδοχεία και Γραφεία ΕΟΤ (σε διευθύνσεις και τα τηλέφωνα είναι στα γραφεία της ΟΕΚ στη δίδυση κάθε ενδιαφερομένου).

Ηλεκτροτεχνίτες

Είναι οι ειδικευμένοι τεχνίτες που συντηρούν, επισκευάζουν και εγκαθιστούν τα εσωτερικά ηλεκτρικά δίκτυα. Επίσης ασχολούνται με τη συναρμογή, την τοποθέτηση, τη συντήρηση και την επισκευή διαφόρων ηλεκτρικών συσκευών και εγκαταστάσεων.

Φύση εργασίας

α) Ηλεκτροτεχνίτης εσωτερικών ηλεκτρικών εγκαταστάσεων
Εφαρμόζει τα σχέδια των ηλεκτρικών εγκαταστάσεων κτιρίων. Εγκαθιστά τα εσωτερικά κυκλώματα σύμφωνα με την ισχύ κατανάλωσης που χρειάζεται σε κάθε μέρος του κτιρίου. Τα καλώδια του ηλεκτρικού κυκλώματος τα περνάει μέσα από σωληνώσεις που έχει προηγουμένως τοποθετήσει στους τοίχους σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια. Συνδέει το κύκλωμα των καλωδίων με τον ηλεκτρικό πίνακα διανομής, τους διακόπτες, τους ρευματοδότες, τα φωτιστικά σημεία κλπ. και τοποθετεί τις ασφάλειες ή αυτόματους διακόπτες στον ηλεκτρικό πίνακα.

β) Ηλεκτροτεχνίτης οικιακών και βιομηχανικών συσκευών
Συντηρεί και επισκευάζει τις ηλεκτρικές οικιακές συσκευές, όπως πλυντήρια, κουζίνες, ψυγεία και τα ηλεκτρικά μέρη των διαφόρων βιομηχανικών συσκευών, όπως ηλεκτρικοί κινητήρες, αυτόματοι διακόπτες κλπ. Μερικές φορές αποσυναρμολογεί τις ηλεκτρικές συσκευές, για να αντικαταστήσει τα κατεστραμμένα ή ελαττωματικά εξαρτήματα. Στη βιομηχανική παραγωγή των ηλεκτρικών συσκευών συναρμολογεί τα διάφορα τμήματά τους σύμφωνα με τα κατασκευαστικά σχέδια και ελέγχει τη λειτουργία τους.

Εκπαίδευση

Για να γίνει κανείς ηλεκτροτεχνίτης, μπορεί να φοιτήσει:

- α) Στα Ηλεκτρολογικά Τμήματα των Τεχνικών και Επαγγελματικών Λυκείων και των Σχολών Νέου Τύπου του Υπουργείου Παιδείας. Οι υποψήφιοι πρέπει να είναι απόφοιτοι Γυμνασίου.
- β) Στις Σχολές Μαθητείας ηλεκτροτεχνιτών. Οι υποψήφιοι πρέπει να είναι απόφοιτοι της Β' Γυμνασίου και ηλικίας από 15 μέχρι 18 χρονών.
- γ) Στα τμήματα ταχύρυθμης εκπαίδευσης. Οι υποψήφιοι πρέπει να είναι τουλάχιστον απόφοιτοι Δημοτικού και να έχουν ηλικία από 16 μέχρι 46 χρονών.

Οδηγός επαγγελματιών. Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Κέντρο Εκπαιδευτικών Μελετών και Επιμορφώσεως (Κ.Ε.Μ.Ε.). Υπουργείο εργασίας, Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.), Αθήνα 1984, σ. 84-85 (με παραλείψεις και μικρές μεταβολές).

Elektromechaniker / Elektromechanikerin

Sie sind Mechaniker, die viel von Leitungen, Schaltungen und elektrischen Kräften verstehen. Ihre Aufgaben sind vor allem die Herstellung von Geräteteilen und der Zusammenbau von elektrischen Geräten. Oft erstellen sie selbständig neue Versuchsmuster vom Einzelteil bis zum fertigen Stück. Sie arbeiten im Gerätebau und in Versuchswerkstätten, Laboratorien, Prüffeldern, Montagestellen oder Schaltungsabteilungen und beherrschen die Grundfertigkeiten der Metallbearbeitung ebenso wie das Lesen von Schaltbildern und technischen Zeichnungen.

Ausbildungsdauer 3,5 Jahre, Auszubildende 2956 (Handwerk).

Blätter zur Berufskunde: 1 - II B 305

Elektroinstallateur / Elektroinstallateurin

Sie verlegen die elektrischen Leitungen zur Stromversorgung in Wohnungen, Werkstätten, Büros und Industriebetrieben, einschließlich der Erdkabel. Sie bauen Transformatorenstationen, errichten Freileitungen und Antennenanlagen und installieren alles, was elektrisch betrieben wird. Dabei haben sie sowohl praktische Montageaufgaben zu lösen als auch fachtheoretisches Wissen anzuwenden. Sie tragen die Verantwortung für die Sicherheit der von ihnen errichteten Leitungen und Anschlüsse gemäß den Vorschriften des VDE (Verband Deutscher Elektrotechniker e.V.). Sie arbeiten auch in der Industrie, zum Beispiel im Betrieb als weitgehend selbständige Betriebselektriker.

Ausbildungsdauer 3,5 Jahre, Auszubildende 57092 (Handwerk).

Blätter zur Berufskunde: 1 - II B 101

Bundesanstalt für Arbeit (Hrsg.): Beruf aktuell für Schulabgänger, 1986. Nürnberg 1984, S. 73-74.

